

følgelse er kommen til en virkelig Erkjendelse af, at Loven i det Hele stiller Lønningerne for høit, at den ikke søger at frigjøre sig fra en Mængde højere Poster, som ere overflødige i et velordnet Massineri, og at den ikke stiller de forskjellige Embedsclasser paa den rigtige Maade mod hverandre; det er blevet bemærket, at det os meddeelte Skrift fra Commissionen har skaffet meget Materiale tilveie til denne Sags Bedømmelse, og jeg skal villigt indrømme, at det er et overordentlig flittigt Arbejde, som giver en ualmindelig Afgang til at undersøge disse Sider af Sagen, men der er dog een Side, som det forekommer mig ganske er undsluppen Commissionens Opmærksomhed, og som dog ikke er uvæsentlig. Man siger, at vi i det Hele skulle give højere Lønninger, thi for 20 Aar tilbage stode Lønningerne i et andet Forhold til Priserne end nu, hvilket altsaa vil sige: vi skulle nogenslunde komme til et lignende Forhold som det, der dengang bestod. Dertil synes man til en vis Grad at indskrænke sig, men her er nu paa ingen Maade anstillet nogen Undersøgelse om, hvorvidt Lønningerne ikke som en Heelhed have gjort et meget betydeligt Fremskridt i disse 20 Aar. Vi maae jo huske paa, at vi ikke kunne rive de enkelte Embeder ud og sige: det Embede er lønnet saaledes, thi det er jo en antagen Sag, at der for enhver Embedsmand, og navnlig for de højere, er grundet Forhaabning om Forfremmelse. For altsaa at komme om, hvorledes Lønningerne til Embedsmændene i det Hele taget ere, saa er det ikke nok at vide, hvad den Enkelte har paa et enkelt Stadium, men vi maae tage Totaliteten af Embedsmændene og see, hvorledes den bliver lønnet med samtlige de dertil udgivne Lønninger. Naar vi tage dette Hensyn, komme vi til at medtage i Beregningen samtlige de Embedsmand, som ved Sporiser have meget høie Lønninger, samtlige juridiske Embedsmand paa Landet, der bestaae Embeder, som anslaaes til 6, 8, ja man

har sagt titusinde Rd. foruden Contoirudgifterne; jeg troer ikke, det kan være Sandhed, men de have ialtsald meget høie Lønninger. Disse Embedsmand maa man, som sagt, tage med, og naar man har samlet den hele Sum, som Lønningen udgjør, og det hele Antal Embedsmand, saa maa man dividere med Antallet i Summen, og saa vil man see, hvad en Embedsmand i Gjennemsnit faaer, og at det er tiltaget ganske betydeligt i de sidste 20 Aar. Embedsstillingerne under Ministerierne, ja selv under de forskjellige andre Dikasterier, ere vorede; de ere navnlig vorede siden 1848, og det er en af de glædelige Følger af den constitutionelle Forfatning, at man har saa at sige givet Penge ud til alle Sider og dog skaffet Sparommelighed tilveie. Derved at flere Embeder ere blevne bedre lønede, at flere Lønninger til forskjellige Sider ere blevne forøgede, og at der paa anden Maade er blevet givet Embedsmændene Hjælp, er der i det Hele kommet en forhøiet Lønning frem, som man aldeles synes at overse. En af de Indvendinger, som jeg har mod Loven i det Hele, er altsaa, at vi savne Materiale til at kunne undersøge, hvorledes Forholdet er, og at vi ikke uden dette Materiale fornuftigviis kunne dømme om denne Lovs egentlige Bessaffenhed. Der er ogsaa et andet Materiale, vi savne, og det er ligesaa væsentligt. Embedsmanden vinder ved sin Tjeneste i Staten en Livrente, som Pension, naar han ikke tjener mere, og den maa nødvendigviis lægges til Lønnen, for at man kan sige, hvor høi denne er, men der er ikke anstillet nogen alvorlig Undersøgelse — og jeg indrømmer, at den er vanskelig at gjøre — om, hvor meget vi maae ansee hver Gage for at være højere, naar vi tænke os Pensionen udredet af Sagen. Det er en ganske nødvendig Betingelse at gjøre denne Undersøgelse; den have vi ikke kunnet gjøre, og den ville vi ikke kunne gjøre i den Tid, der ligger for.